

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

BANČNI NADZOR

Dodatek k Napotkom bankam v zvezi s slabimi posojili: minimalna raven bonitetnih rezervacij za nedonosne izpostavljenosti

BANKENTOEZICHT

Oktober 2017

BANKTILSYN BANKU UZRAUDŽĪBA

BANKŪ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

БАНКОВ НАДЗОР

BANKTILSYN

BANKENAUF SICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHL'AD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKENAUF SICHT

Kazalo

1	Ozadje	2
2	Splošen koncept	3
2.1	Področje uporabe in veljavnost	3
2.2	Regulativna podlaga	3
2.3	Namen minimalne ravni bonitetnih rezervacij	4
3	Oprelitve, uporabljene v dodatku	7
3.1	Oprelitve novih nedonosnih izpostavljenosti in določanja starosti	7
3.2	Primerno kreditno zavarovanje za zavarovane izpostavljenosti	7
3.3	Oprelitve zavarovanih in nezavarovanih deležev nedonosnih izpostavljenosti	8
4	Minimalna raven bonitetnih rezervacij	10
4.1	Kategorije minimalne ravni rezervacij	10
4.2	Kalibracija	10
5	S tem povezano nadzorniško poročanje in javno razkritje	12

1 Ozadje

ECB je 20. marca 2017 objavila končno različico Napotkov bankam v zvezi s slabimi posojili¹ (v nadaljnjem besedilu: napotki o slabih posojilih). Napotki o slabih posojilih so nadzorno orodje, s katerim pojasnjujemo nadzorniška pričakovanja v zvezi z ugotavljanjem, upravljanjem, merjenjem in odpisovanjem slabih posojil v okviru obstoječih uredb, direktiv in smernic.

Napotki o slabih posojilih poudarjajo, da so potrebne prakse pravočasnega oblikovanja rezervacij in odpisov v zvezi s slabimi posojili,² saj se tako krepijo bančne bilance, banke pa se lahko (ponovno) osredotočajo na svojo osnovno dejavnost, predvsem na posojanje gospodarstvu.

Ta dodatek napotke o slabih posojilih utrjuje in dopolnjuje tako, da določa kvantitativna nadzorniška pričakovanja glede minimalne ravni bonitetnih rezervacij za nedonosne izpostavljenosti.³ Pričakovanja izhajajo iz tega, kako dolgo je izpostavljenost že razvrščena kot nedonosna (tj. »starost«) in ali je bilo prejeta zavarovanje s premoženjem. Merila je treba razumeti kot »minimalno raven bonitetnih rezervacij«, njihov namen pa je previdno obravnavati nedonosne izpostavljenosti in s tem preprečevati čezmerno kopičenje nekritih starejših nedonosnih izpostavljenosti v bančnih bilancah v prihodnosti.

Dodatek ni namenjen temu, da bi nadomestil ali zamenjal veljavne regulativne ali računovodske zahteve oziroma napotke iz obstoječih uredb in direktiv EU ter njihovih nacionalnih prenosov oziroma veljavne nacionalne računovodske predpise, zavezujoča pravila in smernice oblikovalcev računovodskih standardov oziroma enakovredne predpise niti smernice, ki jih izdaja Evropski bančni organ (EBA).

---

¹ Napotki so objavljeni na [spletnem mestu ECB o bančnem nadzoru](#).

² Glej razdelek 6.6 napotkov o slabih posojilih.

³ Izraza »slaba posojila« in »nedonosne izpostavljenosti« se tako kot v napotkih o slabih posojilih tudi v dodatku uporabljata enakovredno.

2 Splošen koncept

2.1 Področje uporabe in veljavnost

Tako kot napotki o slabih posojilih tudi dodatek velja za vse pomembne banke, ki jih neposredno nadzira ECB.

Čeprav dodatek ni zavezujoč, se od bank pričakuje, da bodo pojasnile vsa odstopanja, prav tako pa morajo o upoštevanju minimalne ravni bonitetnih rezervacij, opredeljene v dodatku, poročati vsaj enkrat letno, kot je določeno v poglavju 5.

Dodatek bo veljaven od dneva objave. Minimalno raven je treba upoštevati vsaj pri novih nedonosnih izpostavljenostih, ki bodo razvrščene kot take od januarja 2018 dalje.

2.2 Regulativna podlaga

V razdelku 6.1 napotkov o slabih posojilih je določeno, da morajo nadzorniki v obstoječem bonitetnem okviru sprejemati odločitve o ustreznosti in pravočasnosti rezervacij bank.

Baselski odbor za bančni nadzor (BCBS) poudarja pristojnosti nadzornikov pri ocenjevanju procesov, ki jih imajo banke za kontrolo upravljanja kreditnega tveganja in za vrednotenje sredstev, ter pri zagotavljanju zadostnih rezervacij za slaba posojila, zlasti s stališča ocenjevanja izpostavljenosti kreditnemu tveganju in kapitalske ustreznosti. To se odraža v relevantnih smernicah, med katerimi so:

- BCBS, »Guidance on credit risk and accounting for expected credit losses« (2015) in EBA, »Smernice za upravljanje kreditnega tveganja in obračunavanje pričakovanih kreditnih izgub v kreditnih institucijah« (2017);
- BCBS, »Core Principles for Effective Banking Supervision« (2012) in drugi steber po Baslu II (2006).

V obstoječem regulativnem okviru, ki velja za pomembne institucije, so relevantni predvsem naslednji členi iz direktive o kapitalskih zahtevah IV (CRD IV).⁴

- V členu 74 se od bank zahteva, da imajo »primerne mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi administrativnimi in računovodskimi postopki, (...) ki so skladni s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganja in ga tudi spodbujajo.«

⁴ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij (UL L 176, 27. 6. 2013, str. 338).

- Člen 79(b) in (c) od pristojnih organov zahteva, da zagotovijo, da *»institucije razpolagajo z notranjimi metodologijami, na podlagi katerih lahko ocenijo kreditno tveganje zaradi izpostavljenosti posameznim dolžnikom (...) in kreditno tveganje na ravni portfelja«* in *»se stalno upravljanje in spremljanje različnih portfeljev, občutljivih na kreditno tveganje, in izpostavljenosti institucij, vključno z ugotavljanjem in upravljanjem problematičnih kreditov ter ustreznim oblikovanjem popravkov vrednosti in rezervacij, izvaja z učinkovitimi sistemi.«*
- Poleg tega člen 88 vključuje načelo, da *»upravljalni organ mora zagotavljati celovitost sistemov računovodskega in finančnega poročanja, vključno s finančnim in operativnim nadzorom ter skladnostjo z zakonodajo in relevantnimi standardi.«* V skladu s členom 97(1) morajo pristojni organi preveriti ureditve, strategije, procese in mehanizme, ki jih izvajajo institucije za uskladitev z direktivo o kapitalskih zahtevah in uredbo o kapitalskih zahtevah (CRR).⁵
- S tem v zvezi so v členu 104(1) naštet minimalna pooblastila, ki jih morajo imeti pristojni organi, vključno s pooblastilom v odstavku (b), *»da zahtevajo okrepitev ureditev, procesov, mehanizmov in strategij, ki se izvajajo v skladu s členoma 73 in 74,«* in v odstavku (d), *»da od institucij zahtevajo uporabo posebne politike oblikovanja oslabitev in rezervacij ali obravnave sredstev z vidika kapitalskih zahtev.«* To se odraža tudi v »Smernicah EBA o skupnih postopkih in metodologijah za postopek nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP)«, kjer je v odstavku 479 navedeno, da *lahko pristojni organi od institucije zahtevajo, da uporabi posebno politiko oblikovanja rezervacij in – kadar to dovoljujejo računovodska pravila in predpisi – poveča rezervacije«*.

Zaradi tega morajo nadzorniki v okviru obstoječega regulativnega režima ugotoviti, ali so banke vzpostavile učinkovite metodologije in postopke oblikovanja rezervacij, ki morajo zagotavljati, da so tveganja v zvezi z nedonosnimi izpostavljenostmi ustrezno krita. Če je raven oblikovanja rezervacij ocenjena kot nezadostna za bonitetne namene, morajo nadzorniki zagotoviti, da banke ponovno ocenijo in povečajo kritje za zadevna tveganja, da bi izpolnile bonitetna pričakovanja.

V okviru tega procesa morajo nadzorniki dati bankam napotke v zvezi s svojimi pričakovanji, kar je tudi namen tega dodatka.

2.3 Namen minimalne ravni bonitetnih rezervacij

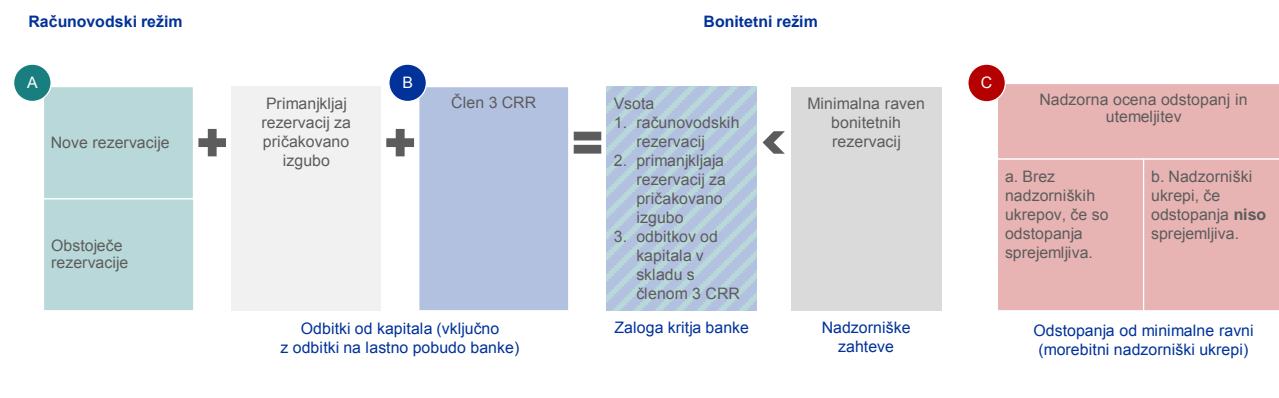
Minimalna raven bonitetnih rezervacij, opisana v dodatku, dopolnjuje napotke o slabih posojilih tako, da določa kvantitativna nadzorniška pričakovanja glede najnižje stopnje rezervacij v bonitetnem režimu. Na sliki 1 je splošen pregled koncepta bonitetnih rezervacij.

⁵ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

Osnovni namen je zagotoviti, da je za nedonosne izpostavljenosti oblikovanih dovolj rezervacij ob upoštevanju ravni obstoječega kreditnega zavarovanja in, kar je ključno, starostnih kategorij nedonosnih izpostavljenosti. Razdelek 3.2 pojasnjuje, katere oblike zavarovanja s premoženjem ali druge oblike zavarovanja pred kreditnim tveganjem so sprejemljive z bonitetnega vidika v tem dodatku. Pričakovanja glede minimalnega bonitetnega oblikovanja rezervacij so opredeljena v poglavju 4.

Slika 1

Splošen pregled koncepta bonitetnega oblikovanja rezervacij

Kvantitativna bonitetna pričakovanja lahko presegajo računovodska pravila, vendar ne smejo biti z njimi v nasprotju. Če veljavna računovodska obravnava z vidika nadzora ni ocenjena kot previdna, se raven računovodskega oblikovanja rezervacij popolnoma vključi v zalogo kritja banke, da bi slednja izpolnjevala nadzorniške zahteve.

Da bi bila minimalna raven bonitetnih rezervacij v celoti dosežena, zalogo kritja banke sestavlja seštevka naslednjih postavk:

1. vse računovodske rezervacije v skladu z veljavnim računovodskim standardom, vključno z morebitnimi novo knjiženimi rezervacijami;
2. primanjkljaj rezervacij za pričakovano izgubo iz neplačanih izpostavljenosti v skladu s členoma 158 in 159 CRR;
3. odbitki navadnega lastniškega temeljnega kapitala od kapitala na lastno pobudo banke v skladu s členom 3 CRR.

Bankam priporočamo, da morebitne vrzeli glede na bonitetna minimalna pričakovanja zaprejo tako, da knjižijo maksimalno raven rezervacij, ki je mogoča v skladu z veljavnim računovodskim standardom. Če se z veljavno računovodsko obravnavo ne doseže minimalna raven bonitetnih rezervacij, morajo banke na lastno

pobudo prilagoditi navadni lastniški temeljni kapital v skladu s členom 3 CRR o uporabi strožjih zahtev.⁶

Banke morajo o upoštevanju minimalne ravni bonitetnih rezervacij, kot je določena v dodatku, poročati vsaj enkrat letno in nadzorniku pojasniti odstopanja (glej poglavje 5 o nadzorniškem poročanju).

Odstopanja od minimalne ravni so mogoča, če banka tekom rednega procesa »upoštevaj ali pojasni« in na podlagi sprejemljivih podatkov lahko dokaže,

- (a) da kalibracija minimalne ravni bonitetnih rezervacij ni upravičena za določen portfelj/izpostavljenost (npr. dolžnik preverljivo redno plačuje delne zneske, ki skupaj predstavljajo precejšen del začetnih pogodbenih plačil, ali bi bilo zaradi upoštevanja minimalne ravni kritih več kot 100% izpostavljenosti skupaj s kapitalskimi zahtevami prvega stebra za kreditno tveganje), ali
- (b) da upoštevanje minimalne ravni v utemeljenih okoliščinah ni razumno (npr. učinek vlečenja na donosne izpostavljenosti dolžnika).

Procesu »upoštevaj ali pojasni« bo sledila nadzorna ocena odstopanj in njihovih utemeljitev. Takšna ocena lahko vključuje dejavnosti na daljavo, denimo poglobljanje skupne nadzorniške skupine v določeno temo, preglede na kraju samem ali oboje. Rezultat nadzorne ocene odstopanj se bo upošteval v procesu nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v okviru enotnega mehanizma nadzora, neupoštevanje minimalne ravni pa lahko privede do nadzorniških ukrepov na podlagi nadzorniških pooblastil, določenih v evropskih in nacionalnih regulativnih okvirih.

---

⁶ O teh odbitkih se poroča v predlogi za splošno poročanje (COREP) C01.00 v vrstici 524 »(-) Dodatni odbitki navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s členom 3 CRR«.

3 Opredelitve, uporabljene v dodatku

3.1 Opredelitev novih nedonosnih izpostavljenosti in določanja starosti

Nove nedonosne izpostavljenosti so v kontekstu tega dodatka vse tiste izpostavljenosti, ki so po 1. januarju 2018 ponovno razvrščene iz donosnih v nedonosne v skladu z opredelitvijo EBA, ne glede na to, kako so bile razvrščene pred tem datumom.

V dodatku se v zvezi z minimalno ravno uporablja koncept starosti nedonosnih izpostavljenosti. V tem kontekstu je starost nedonosne izpostavljenosti opredeljena kot število dni (pretvorjenih v leta) od datuma, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna, do relevantnega poročevalskega ali referenčnega datuma, ne glede na to, kaj je sprožilo razvrstitev izpostavljenosti med nedonosne. Zato je določanje starosti za izpostavljenosti z »majhno verjetnostjo plačila« in »zapadle« izpostavljenosti enako, obenem pa se za izpostavljenosti z »majhno verjetnostjo plačila«, ki postanejo »zapadle«, določanje starosti nadaljuje in se ne začne od začetka. Če je izpostavljenost spet razvrščena kot donosna v skladu z izvedbenimi tehničnimi standardi EBA⁷ in ob upoštevanju poglavja 5 napotkov o slabih posojilih, se bo določanje starosti nedonosne izpostavljenosti ponovno začelo z nič.

Izpostavljenosti, ki so razvrščene kot nedonosne in zatem ozdravljene pred 1. januarjem 2018, nato pa so po 1. januarju 2018 ponovno razvrščene kot nedonosne, je za namene teh napotkov treba obravnavati kot nove nedonosne izpostavljenosti, določanje njihove starosti pa se začne z nič.

3.2 Primerno kreditno zavarovanje za zavarovane izpostavljenosti

V dodatku se z uporabo bonitetnih načel opredeljujejo kriteriji primernosti kreditnega zavarovanja, ki se uporabljajo pri ugotavljanju tega, katere deleže nedonosnih izpostavljenosti je treba šteti za zavarovane ali nezavarovane, in posledično tega, ali je treba upoštevati minimalno raven rezervacij za zavarovane ali nezavarovane izpostavljenosti. To temelji na načelu, da se mora bonitetni režim razlikovati od računovodske obravnave, če slednja z vidika nadzora ne velja za bonitetno.

Za namene tega dodatka so naslednje vrste zavarovanj s premoženjem ali druge oblike zavarovanj pred kreditnim tveganjem sprejete bodisi kot celotno bodisi kot delno zavarovanje nedonosnih izpostavljenosti.

⁷ Končni osnutek izvedbenih tehničnih standardov EBA o restrukturiranju in nedonosnih izpostavljenostih (EBA ITS 2013/03).

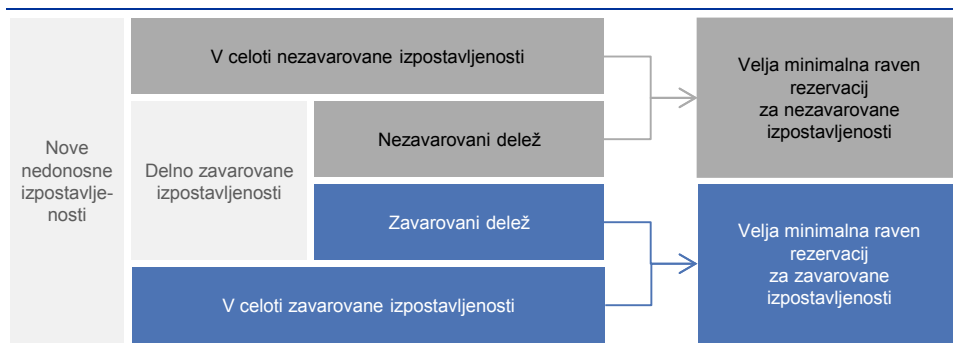
- (a) Vse vrste zavarovanj v obliki nepremičnin. Zavarovanje v obliki nepremičnin je treba vrednotiti v skladu s poglavjem 7 napotkov o slabih posojilih.
- (b) Drugo primerno zavarovanje s premoženjem ali druge oblike zavarovanj pred kreditnim tveganjem, ki izpolnjujejo kriterije glede zmanjševanja kreditnega tveganja iz poglavja 4, naslova II, dela 3 CRR, ne glede na to, ali institucija uporablja standardizirani pristop ali pristop na osnovi notranjih bonitetnih ocen.

3.3 Opredelitev zavarovanih in nezavarovanih deležev nedonosnih izpostavljenosti

V nadzorniških napotkih iz tega dodatka se med zavarovanim in nezavarovanim deležem nedonosnih izpostavljenosti razlikuje, kot je opisano spodaj.

Slika 2

Kombiniran pristop k novim nedonosnim izpostavljenostim po obsegu

V celoti nezavarovane izpostavljenosti

V kontekstu tega dodatka so nedonosne izpostavljenosti v celoti nezavarovane, če nimajo zavarovanja pred kreditnim tveganjem, ki je sprejemljivo v skladu z razdelkom 3.2. Te izpostavljenosti je treba oceniti glede na minimalno raven rezervacij za nezavarovane izpostavljenosti, ki je dodatno opredeljena v poglavju 4.

V celoti zavarovane izpostavljenosti

V kontekstu tega dodatka so nedonosne izpostavljenosti v celoti zavarovane, če zavarovanje pred kreditnim tveganjem, ki je sprejemljivo v skladu z razdelkom 3.2, presega do sedaj črpane in morebitne nečrpane kredite dolžnika. Te izpostavljenosti je treba oceniti glede na minimalno raven rezervacij za zavarovane izpostavljenosti.

Minimalna raven se upošteva pri vseh črpanih in nečrpanih kreditih, vendar nečrpanih kreditov ni treba vključiti, če jih je mogoče kadarkoli brezpogojno preklicati brez predhodnega obvestila.

Vrednost zavarovanja, ki jo določi banka, mora predstavljati vrednost zavarovanja, kot se poroča za posamezno izpostavljenost v skladu z navodili za finančno poročanje (FINREP) iz Priloge V⁸ v razdelku »Prejeta zavarovanja in poročstva«, ta vrednost pa se nato popravi tako, da se od nje odšteje zavarovanje s premoženjem in drugo zavarovanje pred kreditnim tveganjem, ki ni sprejemljivo za namene tega dodatka (glej razdelek 3.2). V zvezi z vrednotenjem nepremičnin morajo banke v celoti izpolnjevati kriterije, določene v poglavju 7 napotkov o slabih posojilih, vključno z ustreznimi bonitetnimi odbitki ali popravki.

Delno zavarovane izpostavljenosti

Kombiniran pristop je potreben pri nedonosnih izpostavljenostih, ki so delno zavarovane (kar pomeni, da vrednost primerne zavarovanja pred kreditnim tveganjem v skladu z razdelkom 3.2 ne presega do sedaj črpanih in morebitnih nečrpanih kreditov). Ko banka določi vrednost zavarovanja pred kreditnim tveganjem, mora izpostavljenost razdeliti na dva elementa.

1. **Zavarovani delež:** Za določitev zavarovanega deleža nedonosne izpostavljenosti banka vrednoti zavarovanje pred kreditnim tveganjem tako, kot je opisano zgoraj v primeru v celoti zavarovanih izpostavljenosti. Zavarovani delež je treba oceniti glede na minimalno raven rezervacij za zavarovane izpostavljenosti.
2. **Nezavarovani delež:** Nezavarovani delež je enak prvotno črpanim in morebitnim nečrpanim kreditom, zmanjšan za zavarovani delež izpostavljenosti. Nezavarovani delež je treba oceniti glede na minimalno raven rezervacij za nezavarovane izpostavljenosti.

Pri v celoti in delno zavarovanih izpostavljenostih je treba vrednost zavarovanja redno preverjati v skladu z napotki o slabih posojilih, obenem pa je treba vse spremembe pravočasno upoštevati v okviru minimalne ravni rezervacij. Ker je unovčenje zavarovanja povezano z izvedbenim tveganjem, morajo banke zelo natančno proučiti primere, pri katerih se zavarovani element sčasoma povečuje. Takšni primeri morajo temeljiti na trdnih dokazih, da so povečane vrednosti vzdržne, kot je v napotkih o slabih posojilih določeno tudi za nepremičnine.

---

⁸ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/1443 z dne 29. junija 2017 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014.

4 Minimalna raven bonitetnih rezervacij

4.1 Kategorije minimalne ravni rezervacij

Minimalna raven rezervacij za nezavarovane izpostavljenosti

Za v celoti nezavarovane nedonosne izpostavljenosti in za nezavarovani delež delno zavarovanih nedonosnih izpostavljenosti velja minimalna raven rezervacij za nezavarovane izpostavljenosti, kot je določeno v razdelku 4.2.

Minimalna raven rezervacij za zavarovane izpostavljenosti

V bonitetnem okviru mora biti banka sposobna »pravočasno« unovčiti zavarovanje. Če zavarovanje s premoženjem ni unovčeno po večletnem obdobju od datuma, ko je bila osnovna izpostavljenost razvrščena kot nedonosna, se šteje, da je zavarovanje s premoženjem neveljavno in se zato izpostavljenost z bonitetnega vidika obravnava kot nezavarovana. To pomeni, da je po sedmih letih potrebno bonitetno oblikovanje rezervacij v celoti, kot je določeno v razdelku 4.2. Ni pomembno, ali je do zakasnitev pri unovčenju zavarovanja prišlo iz razlogov, na katere banka ne more vplivati (npr. kako dolgo traja, da se zaključijo sodni postopki).

Zato za v celoti zavarovane izpostavljenosti in zavarovani delež delno zavarovanih izpostavljenosti velja minimalna raven rezervacij za zavarovane izpostavljenosti.

Omeniti velja, da zaseženo premoženje trenutno ne spada v področje uporabe tega dodatka. Vendar morajo banke v zvezi z vrednotenjem zaseženega premoženja v celoti izpolnjevati kriterije, določene v razdelku 7.5 napotkov o slabih posojilih, vključno z ustreznimi bonitetnimi odbitki ali popravki. Poleg tega priloga 7 napotkov o slabih posojilih vsebuje tudi jasna priporočila glede poročanja in razkritja zaseženega premoženja, vključno z razčlenitvijo po starosti.

4.2 Kalibracija

Vse banke morajo zagotoviti, da ravni bonitetnega oblikovanja rezervacij za nove nedonosne izpostavljenosti, kot so opredeljene zgoraj, primerjajo s spodnjo tabelo.

	Nezavarovani delež	Zavarovani delež
Starejše od dveh let	100%	
Starejše od sedmih let		100%

Upoštevanje minimalne ravni ne sme privedi do sunkovitih učinkov, ampak jo morajo banke uvesti na ustrezno postopen način od trenutka, ko je izpostavljenost razvrščena kot nedonosna, do trenutka, ko se pričakuje 100-odstotna bonitetna

rezervacija. Zato morajo banke za minimalno raven rezervacij za zavarovane izpostavljenosti predpostavljati vsaj linearno povečevanje minimalne ravni, ki mora v sedmih letih narasti do 100%.

Minimalna raven se ne sme razumeti kot dobra praksa za časovnico oblikovanja rezervacij, ampak kot nadzorno orodje za obravnavo osamelcev, ki zagotavlja, da banke ne kopičijo starejših nedonosnih izpostavljenosti z nezadostnim kritjem z rezervacijami. Zato morajo banke še naprej knjižiti računovodske rezervacije v skladu s svojo oceno in obstoječimi računovodskimi načeli, posledica tega pa mora biti v veliki večini primerov to, da minimalna raven nima učinka.

5 S tem povezano nadzorniško poročanje in javno razkritje

Vse banke morajo svoji skupni nadzorniški skupini vsaj enkrat letno poročati raven kritja po starosti nedonosne izpostavljenosti v primeru izpostavljenosti, ki so bile na novo razvrščene kot nedonosne po 1. januarju 2018. V tem kontekstu morajo ustrezno pojasniti odstopanja od minimalne ravni bonitetnih rezervacij, kot so določene v tem dodatku. Skupne nadzorniške skupine bodo bankam dovolj zgodaj sporočile dodatne podrobnosti o postopku in jim posredovale s tem povezane predloge.

Obenem pa je v skladu s priporočili iz priloge 7 napotkov o slabih posojilih javno razkritje glede kritja nedonosnih izpostavljenosti po starosti – in s tem stopnje skladnosti z dodatkom – pomembno orodje, s katerim banke tržnim udeležencem celovito predstavijo svoj profil tveganosti.

© Evropska centralna banka, 2017

Poštni naslov 60640 Frankfurt na Majni, Nemčija
Telefon +49 69 1344 0
Spletno mesto www.ecb.europa.eu

Vse pravice so pridržane. Razmnoževanje v izobraževalne in nekomercialne namene je dovoljeno pod pogojem, da je naveden vir.